

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ λαύρα τοῦ Ποτσαϊέβου. — Ἐσχάτως ἐπὶ τῇ 900ῃ ἑπετηρίδι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν Βολυνίᾳ ἐγένετο καὶ ἡ ἐν ἐπιβλητικῇ πομπῇ μεταγωγὴ εἰς Βλαδιμήρ Βολύνσκην τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος, ἣτις φυλάσσεται ἐν τῇ ἐν Ποτσαϊέβῳ λαύρᾳ καὶ ἡ μεταγωγὴ τῆς ὁποίας διήρκεσεν ὁλόκληρον ὀκταήμερον (14—22 μαΐου), ἐν συρροῇ ἀπείρου κόσμου καὶ συμμετοχῇ πολλῶν συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ μετὰ μουσικῆς, ἔλης δραγόνων καὶ ἱκανῶν ἰλῶν κοζάκων. Ἡ εἰκὼν αὕτη εὔρηται κατατεθειμένη ἐν πλαιοίῳ· ἔξ μοναχοὶ συνώδευον τὴν πομπὴν καὶ οὐδαμοῦ ἡρνοῦντο τὴν τέλεσιν ἀγιασμοῦ. Ἡ ἀπὸ Ποτσαϊέβου εἰς Βλαδιμήρ-Βολύνσκ ἀπόστασις εἶναι 144 βερστίων· κατὰ τὰς νύκτας ἐγένοντο διάφοροι σταθμοί, ὃ κλῆρος τῶν ἀγροτικῶν μερῶν, δι' ὧν ἡ πομπὴ διήρχετο, ὑπεδέχετο αὐτὴν ἐπιβλητικῶς, τῆς εἰκόνος εἰσαγομένης ἐν ἐκάστῳ ναφ' ἁρὶν τελέσεως δοξολογίας.

Ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν ἔχει μεγάλας διαστάσεις, ἀλλ' εἶναι κατὰ-στικτός ἐκ πολυτίμων λίθων, τῆς στεφάνης περιστεφομένης ὑπὸ ἁδამάντων. Τὸ ἐξ ἐπιχρύσου ἀργύρου πλαίσιον αὐτῆς εἶναι δῶρον τῆς κομῆσης Ὁρλώφ — Τσεσμένσκη. Τοσοῦτον δὲ τιμωμένη ὑπὸ τοῦ ὀρθοδόξου καὶ καθολικῶν εἶχε μετενεχθῇ ἐκεῖ ἐκ Κων/πόλεως τῷ 1559, ἥτοι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Οὐνιτῶν ἐν τῇ χώρᾳ. Ταύτην εἶχε δωρήσει ὁ ἑλλην μητροπολίτης Νεόφυτος πρὸς ἀρχαίαν ἰδιοκτήτριαν τοῦ νῦν κτήματος Οὐρλίᾳ. τὴν Ἄνναν Ροϊνσκη, ἣτις, κατόπιν θεραπειᾶς, ἀφείρωσεν αὐτὴν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ποτσαϊέβου. Ὡς δὲ αἱ εἰκόνες τοῦ Ζευστοσόβου καὶ τῆς Ὀστροβράμας τιμῶνται ἐν πάσαις τὰς τέως πολωνικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ ΒΑ κτήματος, οὕτω καὶ ἡ τοῦ Ποτσαϊέβου πολλῇ ἀξιοῦται τιμῇ οὐ μόνον ἐν τῇ Νοτίῳ Ρωσίᾳ ἀλλὰ καὶ παρ' ἁπασαν τοῖς Σλαῖσι τοῦ Νότου ἔν τε Αὐστρίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ γερσον-νῆσῳ τοῦ Αἰμου.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν λαύραν τοῦ Ποτσαϊέβου, αὕτη ἱεραρχικῶς εἶναι ἡ τετάρτη ἐν τῇ ρωσικῇ αυτοκρατορίᾳ, ὡς τοποθεσίᾳ δὲ καὶ διὰ τὸ γραφικὸν τῶν μετ' ἐπιχρύσων τρούλων μνημείων αὐτῆς χαίρει τὰ πρωτεῖα. Καθορᾶται, οὕτως εἰπεῖν, πλεούσα ἐν τῷ διαστήματι εἰς ἀπόστασιν μεῖζονα τῶν πεντεκαίδεκα βερστίων.

Ἡ λαύρα τοῦ Ποτσαϊέβου εὔρηται ἐν ἀποστάσει ὀκτὼ βερστίων ἀπὸ τῶν αὐστριακῶν μεθορίων καὶ εἰκοσίτεσσάρων βερστίων ἀπὸ τινος τῶν σταθμῶν τῆς ἐν Ἰαδζιθίλῳ διακλαδώσεως τῶν ΝΑ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἡ μονή, ἱδρύεται ἐπὶ ὑψώματος περιβαλλομένου ἐκ τριῶν πλευρῶν ὑπὸ κώμης, ὀπισθεν τῆς ὁποίας ἐκτείνεται ὠραῖον δάσος δρυῶν, ἀνῆκον εἰς τὴν λαύραν καὶ παρέχον τὸ θέρος ἄστυλον εἰς χιλιάδας προσκυνητῶν. Ὅπισθεν τῆς ἱερᾶς πύλης παρατηρεῖται λαμπρὰ δεινόροστοιχία ἐξ ἰταλικῶν αἰγείρων.

Ἡ μονὴ τοῦ Ποτσαϊέβου ἱδρύθη κατὰ τὴν πρώτην πεντηκονταετίαν τοῦ ΙΓ αἰῶνος ὑπὸ μοναχῶν τοῦ Κίεβου φευγόντων τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ μογγόλου ἀρχηγοῦ Βάτν. Εἰς τοὺς Οὐνίτας εἶχε παραδοθῇ μόνον ἀπὸ τοῦ 1720—1831, ὁλόκληρον δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον παρέμεινεν ὀρθόδοξος. Πρὶν ἢ ὅμως παραχωρηθῇ εἰς τὴν τῶν ὀρθοδόξων κυριότητα τῷ 1831 (λαύρα δὲ εἶχεν ἀποκληθῇ μόνον μετὰ διετίαν) ἡ μονὴ αὕτη ἐλεηλατήθη ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἀπαγαγόντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολλὰ αὐτῆς κειμήλια.

Ἡ λαύρα συντηρεῖται ἐξ οἰκείων προτόδων, τὰ δὲ κεφάλαια αὐτῆς, προΐοντα δωρεῶν πριγκιπισσῶν καὶ πριγκίπων, φυλάσσονται ἐν τῇ Τραπεζῇ τῆς Ρωσίας.

Καταπολέμησις τοῦ καρκίνου. — Ὁ διδάκτωρ Σούλτζ τῆς Βουδαπέστης ἐποίησατο πειράματα τινα διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῇ καταπολεμῇ τοῦ καρκίνου. Τὸ οἰνόπνευμα ἐγγέσται εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ καρκινωματούδους γεννήματος. Φαίνεται δ' ὅτι ἐπετεύχθη ποῖα τις ὠφέλεια. Τὰ πειράματα ἐγένοντο ἐν δέκα διαφόροις περιπτώσεσι· μολοντοὶ δὲ δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐπετεύχθη θετικὴ τις θερα-
πεία, βεβαιούται ὅτι ἐν πολλοῖς τῶν ἀσθενῶν ἡ περικτιέρω πρόοδος τοῦ νοσήματος ἀνεστάλη. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει βεβαίως μεγάλην ἀξίαν, διότι ἐν πολλαῖς περιπτώσεσι δυνατόν μῆνες ὅλοι νὰ παρέλθωσι χωρίς

ποσῶς νὰ δύναται ὁ παρατηρητὴς νὰ κατέβῃ ἀν' ἰδιαίτερόν τι καρκινι-κὸν οἶδημα αὐξάνη, ὅταν ἡ αὐξησις ἐπέρχεται ἔσθωθεν· πᾶσαι δὲ αἱ πε-ριπτώσεις, ἐν αἷς ἐργάσθη ὁ κ. Σούλτζ, τοιούτου ἦσαν χαρακτηῖρος. Ὅπως δὲ ποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω πειραμάτων δὲν φαίνεται προκύψαν ἀξιόπιστόν τι ἢ διαρκὲς ἀποτέλεσμα.

Περίεργος λαὸς ἐν Βρασίλῳ. — Ὁ διδάκτωρ Παῦλος Ἐρεν-ράϊχ περιέγραψεν ἄρτι περίεργον λαὸν κατοικοῦνται παρὰ τοὺς ποτα-μοὺς Ἀραγουάν καὶ Ποῦρον ἐν Βρασίλῳ. Ὁ λαὸς οὗτος εἶναι οἱ Καρα-γιά, αἱ γυναῖκες καὶ ἄνδρες τῶν ὁποίων ὁμιλοῦσι διαφόρους διαλέκτους. Ἡ πρὸς τὰ ζῶα ἀγάπη αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶναι κοινὸν χαρακτηῖρι-στικὸν ἐν τῷ ἀγρίῳ χαρακτηῖρι, εἶναι ὅλοις ἰδιάζουσα. Τὰ χωρία αὐ-τῶν ὁμοιάζουσι κατὰ τὸν κ. Ἐρενράϊχ πρὸς θηριοτροφεῖα ἢ ζωολογι-κοὺς κήπους, διότι κύνες, ὄρνεις, γαλαῖ, ψιττακοί, χελῶναι, ἰχνεύμο-νες καὶ πλεῖστα ἄλλα ζῶα προκαλοῦσιν ἐκπληξιν παρὰ τῷ ἐπισκέπτῃ. Οἱ ἰθαγενεῖς δὲν θεωροῦσιν αὐτὰ ὡς κατώτερα ζῶα. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν οἱ ἐταῖροι οὗτοι εἰρίσκονται «ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου τῆς ὑπάρξεως», ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ καὶ κατὰ συνέπειαν δέον νὰ τυγχάνωσιν ἀναλόγου περιποιήσεως.

Ἀπόγονος τοῦ Κολόμβου ἐν Ἀμερικῇ. — Ἐφημερίς τοῦ Σι-κάγου ἀναφέρει ὅτι ὁ Τζάκομος Γαλέττης, ζῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, βε-βαιοῖ μετὰ θετικότητος ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἐξ εὐθείας γραμμῆς ἀπόγονος τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν Ἀμερικὴν. Τὸ ὄνομα τῆς συζύγου ἦτο Μαρία Κολόμβου. Ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐγεννήθη ἐν Βεττόλα, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Πλακεντίας, ὅπου ἡ οἰκογένεια ἔζη ἐπὶ δώδεκα αἰῶνας. Ὁ Γαλέττης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐξελέγησαν ἐπίτιμα μέλη τῆς Κο-λομβιανῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Βεττόλα. Ὁ Γαλέττης κατέχει πολλὰ φυλ-λάδια ἐκ διαφόρων πηγῶν, δι' ὧν ἐπιδιδώκεται ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Βετ-τόλα ἦτο ἡ γενέτειρα τοῦ Κολόμβου. Ἐν ἐνὶ τῶν φυλλαδίων τούτων ἀναφέρεται ὅτι ἐν τῷ κτηματολογίῳ τοῦ τύπου περιλαμβάνεται τὸ οἰ-κογενειακὸν ὄνομα ὡς κατόχου κτήματός τινος ἐν Πραδίλλῳ, κατατε-ταγμένον καὶ φορολογούμενον ὡς Terra Rosa (ἢ Ἐρυθρὰ Γῆ), λέξεις, τὰς ὁποίας συνεθίζε νὰ γράφῃ ὁ Κολόμβος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ὑπα-γραφῆς αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καταδείξει ὅτι ἦτο ἰδιοκτήτης κτήματος φορολογουμένου, ἀναλόγως τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἐν τῇ τάξει τῆς ἐρυθρᾶς γῆς.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ

ΚΟΙΝΕΝΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

ΤΑ ΤΑΜΑΣΣΟΥ

ΑΒΕΒΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

17) Ἐμπ. Ἡρακλῆς, ἀριστερὰ φοινικικοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, ὅπερ ἀπετρίβη σχεδόν.

Ὁπ. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡμισφαιμένη φέρουσα περιδέρας καὶ ἐνώτια· τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ ἐκ σφαιριδίων. Χαλκοῦν.

ΤΑ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ.

ΜΕΛΕΚΡΑΜ.

18) Ἐμπ. Ἡρακλῆς, περιβεβλημένος τῇ λεοντῇ καὶ μαχόμενος πρὸς τὰ δεξιὰ· κρατῶν τὸ τόξον ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ ρόπαλον ἐν τῇ δεξιᾷ.

Ὁπ. ὁ αὐτὸς τύπος, ἄνω δὲ φοινικικοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα Με-λὲς-Ράμ ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. Χαλκοῦν.